

[Marie Christensen.]
 Strid, nemlig Spørgsmaalet om Kreatur-
 vask med Arsenik. Det er man nu kommet
 om ved, idet Landbrugsministeriet har ud-
 stedt et Cirkulære om de Forsigtigheds-
 regler, som skal iagttages, og derfor er der
 i Lovforslagets § 16 bare henvist til, at
 Kreaturvask med Arsenik foretages efter
 Regler, som fastsættes af Landbrugsmini-
 steriet. Men selv om man nu er kommet
 om ved dette, kan andre Spørgsmaal maaske
 være kommet stærkere i Forgrunden, end
 de var den Gang. De forskellige Giftstoffer
 anvendes jo i meget høj Grad indenfor
 Land- og Havebruget, og det ses da ogsaa
 af Bemærkningerne til §§ 2 og 3, der handler
 om, hvem der maa indføre Gifte, at Land-
 brugsministeriet har henstillet, at Ind-
 førelstilladelse gives til noget videre Kredse,
 bl. a. til Anstalter, som foretager Afsvamp-
 ning af Sædekorn og Frø. Ligeledes har
 det jo stor Betydning for Frugtavlere, om
 de kan faa Lov til selv direkte at indføre
 Gifte til Besprøjtning, for at disse Stoffer
 ikke skal blive for dyre. Interesserne er
 altsaa modstridende, og det gælder om at
 finde den rette Grænse, saa der bliver taget
 ligeligt Hensyn til begge Sider. Det er
 imidlertid et Spørgsmaal, som bedst kan
 behandles i et Udvalg.

De egentlige Giftstoffer behandles navn-
 lig i de første 16 Paragraffer, og derefter
 kommer de andre for Sundheden skadelige
 Stoffer, som maaske er dem, der giver rigest
 Anledning til Forveksling, hvis de er hen-
 stillet paa Steder, hvor Børn kan faa fat
 i dem, eller anbragt sammen med Spise-
 og Drikkevarer. Der er i Lovforslaget fore-
 slaet en hel Del Forsigtighedsregler, hvilket
 kan være udmærket, saa længe det drejer
 sig om Steder, hvor der kan føres Kontrol,
 altsaa om Butikker og lignende Steder.
 Derimod er jeg ikke saa sikker paa, at For-
 sigtighedsreglerne har nogen Betydning,
 naar først Stofferne er udleveret til For-
 brugerne; saa er det vist af større Betyd-
 ning, om man faar bibragt Befolkningen en
 levende Følelse af, at det drejer sig om
 Stoffer, man skal handle forsigtigt med.
 Jeg tænker f. Eks. paa Bestemmelsen om,
 at Stofferne skal udleveres i 6-kantede
 Flasker, paa hvilke 3 ved hinanden liggende
 Sider er riflede. Det kan maaske være ud-
 mærket, men naar der saa staar i § 22, at
 disse Flasker aldrig maa anvendes i andet
 Øjemed i Hjemmet, er Forholdet jo dog det,
 at man ikke kan føre nogen Kontrol med,
 at de ikke bliver brugt til noget andet, efter
 at de er tømt og rensat. Og naar man ikke
 fuldt ud kan gennemføre, hvad man paa-

byder, kommer Befolkningen meget let til
 at tro, at det hele ikke betyder saa meget.
 Der er nu en Gang i Befolkningen en vis
 Grundfølelse af, hvad der er ret og rigtigt,
 hvad man skal rette sig efter af de Forbud
 og Paabud, der gives, og hvis en Lovbe-
 stemmelse gaar ud over det, som Befolk-
 ningen anser for ret og rigtigt, kommer der
 let Tilbageslag, idet Befolkningen da siger:
 det kan vi ikke overholde — og saa sætter
 den maaske mere til Side, end der burde
 sættes til Side. Jeg tænker ogsaa paa de
 Rekvisitionsblanketter, Folk skal have, naar
 de køber Gifte. Der findes i Kommissions-
 betænkningen Side 62 et Udkast til en Blan-
 ket angaaende Rekvisition af Gifte til Be-
 kæmpelse af Plantesygdomme og Insekter,
 som er skadelige for Have- og Landbrug.
 Der staar her, at den, der faar Giften ud-
 leveret, skal udvise den størst mulige For-
 sigtighed ved Giftens Opbevaring og An-
 vendelse, nøje rette sig efter den med Giften
 følgende Brugsanvisning, benytte hele den
 udleverede Pakning paa een Gang og ikke
 overlade noget af Giften til andre. Det er jo
 imidlertid ikke sikkert, at Rekvirenten kan
 bruge hele det udleverede paa een Gang,
 han har maaske kun Brug for det halve den
 ene Dag og for den anden Halvdel et Par
 Dage senere; der er mange Forhold, som
 kan bevirke, at han ikke kan bruge det hele
 paa en Dag. Og saa siger han til sig selv:
 det er jo ganske urimeligt, at der staar saa-
 dant noget, det er noget, de har hittet paa
 inde paa et Kontor, hvor de ikke ved, hvor-
 ledes Arbejdet foregaar herude; jeg kan vir-
 kelig ikke bruge det hele paa een Gang. Saa
 sætter han dette Paabud til Side og glemmer
 maaske at tage Hensyn til de andre Ting,
 som er meget fornuftige. Det er den Slags
 Bestemmelser, man skal være lidt forsigtig
 med at give.

Saa vel denne Bestemmelse som de an-
 dre Ting, jeg har nævnt: Muligheden af en
 udvidet Tilladelse til at indføre Gifte for
 dem, som har Brug for Gifte i deres Virk-
 somhed, samt Spørgsmaalet om de 6-kantede
 Flasker, vil jeg gerne have taget under Over-
 vejelse i et Udvalg. I det store og hele finder
 jeg imidlertid, at Lovforslaget giver et brug-
 bart Grundlag for en videre Forhandling, og
 jeg skal hermed anbefale det til Tingets
 Velvillie.

H. P. Jensen: Man maa vel nok
 indrømme, at det foreliggende Lovforslag
 er ret paakrævet, særlig under Hensyn til,
 at vor nuværende Giftlovgivning stammer
 fra 1796 og saaledes er 132 Aar gammel.
 Med al Ære og Respekt for den gamle